

2006. február 2., csütörtök

45. sajnálja, hogy az Unió érdekeltségébe tartozó különböző földrajzi területekkel foglalkozó állásfoglalásait és jelentéseit a Tanács és a Bizottság nem vette figyelembe; hangsúlyozza, hogy ezek értékes hozzájárulásokat tartalmaznak a vitához arról a módról, ahogy az Unió politikájának e földrajzi területekkel szemben alakulnia kellene; felszólít az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó záradék kiterjesztésére az Európai Unió és a harmadik országok közötti minden megállapodásra, és úgy véli, hogy szükség van arra, hogy az Európai Parlamentet nagyobb mértékben bevonják az ezen megállapodásokat célzó megfelelő tárgyalási mandátum megfogalmazásába;

A KKBP finanszírozása

46. az alkotmány létrehozásáról szóló szerződés ratifikációjára várva az a véleménye, hogy az 1999. május 6-i intézményközi megállapodást a lehető leghamarabb felül kell vizsgálni annak érdekében, hogy az Unió új politikai, intézményi és anyagi helyzetéhez lehessen igazítani;

47. azt javasolja, hogy a felülvizsgált intézményközi megállapodás struktúrája vegye figyelembe az Unió által az európai biztonsági stratégiával összhangban végrehajtandó tevékenységeket és a pénzügyi tervben e célból szereplő költségvetési kompromisszumokat;

48. úgy véli, hogy a Tanács állásfoglalása a 2007–2013-as pénzügyi tervről nem tükrözi az EU-nak, mint globális partnernek az ambícióit; helyteleníti a külső tevékenységekre és politikákra költendő források javasolt csökkentését magukhoz képest is és az összes kiadás arányában is; úgy gondolja, hogy mindez kedvezőtlen színben tünteti fel az EU-politikák prioritásait, valamint az EU felkészültségét, hogy eredményeket érjen el a közös kül- és biztonságpolitika területén;

49. javasolja, hogy a felülvizsgált intézményközi megállapodás tegyen előrelépést és rendelkezék úgy, hogy az EVBP keretében végrehajtott katonai akciók közös költségei a közösségi költségvetésből származzanak, ezáltal megszüntetve a tagállamok kiegészítő költségvetésből vagy induló forrásokból való finanszírozás meglévő gyakorlatát;

50. azt javasolja, hogy a felülvizsgált intézményközi megállapodás arról is rendelkezék, hogy a terrorizmus elleni küzdelem részeként végrehajtott bármely jövőbeni KKBP-művelet esetén, valamint az olyan hatályos szabályokkal ellentétben, mint a „költségeket a felmerülés helyén kell viselni” elve, vagy az ún. „ATHENA-mechanizmushoz” hasonló bármely más *ad hoc* rendelkezés, az ilyen műveletek közös költségeinek is az EU költségvetéséből kell származnia;

*

* *

51. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok parlamentjeinek, az ENSZ főtitkárának, a NATO főtitkárának és az Európa Tanács Közgyűlése elnökének.

P6_TA(2006)0038

A nőkkal szembeni erőszak elleni küzdelem jelenlegi helyzete és lehetséges jövőbeli intézkedések

Az Európai Parlament állásfoglalása a nőkkal szembeni erőszak elleni küzdelem jelenlegi helyzetéről és a további intézkedésekről (2004/2220(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szövetségének jogi eszközeire az emberi jogok, különösképpen a nők jogai terén, mint például az Egyesült Nemzetek Alapokmánya, az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata, a polgári és politikai jogok nemzetközi egyezségokmánya, a gazdasági, szociális és kulturális jogok nemzetközi egyezségokmánya, a nőkkal szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezmény és annak jegyzőkönyve, a kínzás és más kegyetlen, emberellen vagy megalázó bánásmód és büntetések elleni egyezmény,

2006. február 2., csütörtök

- tekintettel az ENSZ egyéb, a nőkkel szembeni erőszak ellenében rendelkezésre álló eszközeire, mint például az 1993. június 25-i Bécsi Nyilatkozatra és Cselekvési programra ⁽¹⁾, a nőkkel szembeni erőszak felszámolásáról szóló 1993. december 20-i nyilatkozatra ⁽²⁾, a nők ellen elkövetett családon belüli erőszak felszámolásáról szóló 2003. december 22-i állásfoglalásra ⁽³⁾, a becület nevében a nők ellen elkövetett bűncselekmények felszámolásáról szóló 2003. január 30-i állásfoglalásra ⁽⁴⁾, a nőkkel szembeni erőszak felszámolására irányuló bűnmegelőzésről és büntető intézkedésekről szóló 1998. február 2-i állásfoglalásra ⁽⁵⁾, az ENSZ emberi jogi főbiztossága külön előadójának a nőkkel szembeni erőszakról szóló jelentésére, illetve a nőkkel szembeni diszkrimináció felszámolásával foglalkozó bizottság 19. számú általános ajánlására ⁽⁶⁾,
 - tekintettel az 1995. szeptember 15-én Pekingben tartott, nőkről szóló világkonferencián elfogadott cselekvési platformra és a Parlament 2000. május 18-i állásfoglalására a pekingi cselekvési platform folyományaként ⁽⁷⁾,
 - tekintettel az Európai Unió 2000. alapjogi chartájára ⁽⁸⁾,
 - tekintettel az Európai Unióra kiterjedő, a nőkkel szembeni erőszak elleni zéró toleranciát hirdető kampány szükségességéről szóló 1997. szeptember 16-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
 - tekintettel 2005. március 10-i állásfoglalására a 4. Nőügyi Világkonferencia cselekvési platformjának (Peking + 10) nyomon követéséről ⁽¹⁰⁾,
 - tekintettel a női nemi szerv megcsonkításáról szóló 2001. szeptember 20-i állásfoglalására ⁽¹¹⁾,
 - tekintettel eljárési szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére és az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság véleményére (A6-0404/2005),
- A. mivel a nőkkel szembeni erőszakot a nőkkel szembeni erőszak felszámolásáról szóló ENSZ-nyilatkozat olyan nemi alapú erőszakként határozta meg, ami fizikai, szexuális vagy lelki károsodást vagy szenvedést okoz vagy okozhat a nőknek, beleértve az ilyen tettekkel való fenyegetést, a kényszerítést vagy a szabadságtól való önkényes megfosztást akár a köz- akár a magánéletben;
- B. mivel az említett ENSZ-nyilatkozat VI. cikke kimondja, hogy „ezen Nyilatkozat semmit sem tartalmaz, amely gátat vetne egy állam jogszabályaiban, valamely szerződésben vagy valamely államban hatályos egyéb nemzetközi jogi aktusban foglalt olyan rendelkezések végrehajtásának, amelyek a nőkkel szemben elkövetett erőszak felszámolását hatékonyabb módon teszik lehetővé”;
- C. mivel az erőszaknak számos formája van a kapcsolatokban és a tudományos meghatározások és a kulturális kontextusok eltérőek; mivel ez az állásfoglalás elsősorban a férfiak által a nőkkel szemben elkövetett erőszakra összpontosít, azaz azokra az esetekre, amikor az elkövető férfi, az áldozat pedig az elkövetővel korábban vagy jelenleg is kapcsolatban álló nő; mivel három, Finnországban, Svédországban és Németországban végzett kutatás szerint ez a fajta erőszak jellemzi a közeli kapcsolatban elkövetett erőszakos esetek túlnyomó többségét; mivel, bár sok esetben otthon követik el az ilyenfajta erőszakos cselekményeket, az erőszak helyszíne másodlagos jelentőségű;
- D. mivel a férfiak által a nőkkel szemben elkövetett erőszak – amellet, hogy bűncselekmény – súlyos társadalmi probléma is; mivel a férfiak által a nőkkel szemben elkövetett erőszak az emberi jogok – az élethez, biztonsághoz, méltósághoz a fizikai és szellemi sértetlenséghez való jog – ellen elkövetett erőszak formája és ezért a demokratikus társadalom fejlődésének gátja;

⁽¹⁾ Az emberi jogi világkonferencia fogadta el, 1993. június 14–25.

⁽²⁾ Az ENSZ Közgyűlésének 48/104-es számú határozata.

⁽³⁾ Az ENSZ Közgyűlésének 58/147-es számú határozata.

⁽⁴⁾ Az ENSZ Közgyűlésének 57/179-es számú határozata.

⁽⁵⁾ Az ENSZ Közgyűlésének 52/86-os számú határozata.

⁽⁶⁾ A CEDAW 11. ülészaka fogadta el, 1992.

⁽⁷⁾ HL C 59., 2001.2.23., 258. o.

⁽⁸⁾ HL C 364., 2000.12.18., 1. o.

⁽⁹⁾ HL C 304., 1997.10.6., 55. o.

⁽¹⁰⁾ HL C 320. E, 2005.12.15., 247. o.

⁽¹¹⁾ HL C 77. E, 2002.3.28., 126. o.

2006. február 2., csütörtök

- E. mivel az erőszak bármely életkorú, bármely társadalmi rétegbe tartozó és bármely társadalmi származású nővel szemben megnyilvánulhat; mivel nagy kiterjedésű, az elterjedtséget vizsgáló svéd, német és finn tanulmányok azt mutatják, hogy a 16 és 67 év közötti nők legalább 30–35 %-a egyszer fizikai vagy szexuális erőszak áldozatává válik; és ha a pszichikai erőszakot is belevesszük az arány 45–50 %;
- F. mivel a férfiak által elkövetett, nőkkel szembeni erőszak az egész világon elterjedt jelenség, amely a nemek erőviszonyának társadalmunkra még mindig jellemző egyenlőtlenségéből fakad; az egyenlőség hiánya egyúttal annak is az oka, hogy e bűncselekményfajta nem hangsúlyozzák ki és ellene nem lépnek fel kellő mértékben;
- G. mivel a nőket fenyegető erőszak elkövetője általában családtag vagy élettárs;
- H. mivel az erőszak áldozatainak javát szolgáló intézkedések elfogadásán kívül szükség lenne azonban az erőszak elkövetőire, és az elkövetővé válással veszélyeztetett személyekre irányuló proaktív és megelőző stratégiákra is, ideértve a hatékony, arányos és elrettentő büntetéseket;
- I. mivel a nők elleni erőszak a nemek erőviszonyának egyenlőtlenségéből fakad, mivel a a nők elleni erőszaknak jelenleg kulturálisan eltérő, etnikai és társadalmi háttértől függő formái vannak; mivel a női nemi szerv megcsonkítása, illetve az úgynevezett becsület nevében elkövetett bűncselekmény, valamint a kényszerházasság már az Európai Unióban is valósággá vált;
- J. mivel a férfiak által a nőkkel szemben elkövetett erőszak gyakran rejtve, az otthonokban történik és történhet, mivel a társadalom nem róhat ki kellő büntetést; mivel a férfiak által folytatott, nőkkel szemben elkövetett erőszak legitimizálásához gyakran mély történelmi és kulturális gyökerekkel rendelkező normák is hozzájárulnak;
- K. mivel csak pár tagállam gyűjtött adatokat és készített statisztikákat a férfiak által elkövetett, nők elleni erőszak különböző formáinak gyakoriságáról, ami megnehezíti az ilyen jellegű erőszak kiterjedésének megértését, illetve az EU-szintű hatékony válaszlépés kidolgozását;
- L. mivel nem készült részletes európai uniós tanulmány a férfiak által a nők ellen alkalmazott erőszak anyagi vonzatairól és társadalmi és emberi következményeiről, jóllehet ez alapvető fontosságú a jelenség átláthatósága, valamint az emberi jogok e súlyos megsértése elleni küzdelem szempontjából;
- M. mivel a férfiak által a nőkkel szemben elkövetett erőszak fontos tényező abban, hogy a nők és a lányok szexuális és egyéb célú emberkereskedelem és prostitúció áldozatává válnak; mivel kutatások szerint a prostituált nők 65–90 %-a már gyermekkorában vagy valamikor később szexuális visszaélések áldozatává vált;
- N. mivel a kirekesztés és a szegénység alapvető okai a prostitúciónak és a növekvő nőkereskedelemnek;
- O. mivel a férfiak által elkövetett, nők elleni erőszak akadályozza a nőket a társadalomban és a munkaerőpiacon való részvételben és marginalizálódáshoz és elszegényedéshez vezethet;
- P. mivel számos jelentés áll rendelkezésre arról, hogy a nők a különválás során, illetve közvetlenül azt követően vannak a súlyos erőszak kockázatnak leginkább kitéve társuk vagy korábbi társuk részéről;
- Q. mivel a nőkkel mint anyákkal szemben elkövetett erőszak közvetlenül és közvetve is hatással van és hosszú távon negatívan befolyásolja gyermekeik érzelmi és szellemi egészségét, valamint az erőszak és a durva bánásmód nemzedékeken keresztül állandósulásához vezethet;

2006. február 2., csütörtök

- R. mivel az a mítosz, hogy saját maguknak köszönhetik az erőszakot, illetve, hogy az erőszak magánügy, lényeges magyarázat arra, hogy a nők nem jelentik be a családon belül történő vagy szexuális erőszak áldozatává válást, valamint jelentős indok a kapcsolat folytatásának és a család összetartásának szándéka; mivel egyik oka annak, hogy a nők nem tesznek feljelentést erőszak esetén, a rendőrségbe, az igazságszolgáltatásba és a szociális szolgálatokba vetett bizalom hiánya is;
- S. mivel annak kockázata, hogy a férfiak a nőkkel szemben erőszakot alkalmazzanak, növekszik azon társadalmakban, amelyek ezzel nem helyezkednek szembe erőteljesen és határozottan; mivel a jogszabályok és gyakorlati alkalmazásuk az erőszak elleni fellépés fontos eszközei;
- T. mivel a Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez címzett, a 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó „Alapvető jogok és jogérvényesülés” keretprogram létrehozásáról szóló közleményében (COM(2005)0122) a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség megvalósítására tett erőfeszítések részeként igen jelentős szerepet játszik a nőkkel, a gyermekekkel és fiatalokkal szembeni erőszak elleni küzdelem;
- U. emlékeztetve arra, hogy Franco Frattini úr, az Európai Bizottság alelnöke, az Európai Parlamenthez intézett, 2005. június 21-i beszédében kijelentette, hogy a 15 régi tagállamban a becslések szerint évente 700–900 nő veszti életét a hozzá közelálló személy által elkövetett erőszak következtében, és ezt a számot alábecsült értéknek tekintik,
1. a nőkkel szemben elkövetett erőszak vonatkozásában a következőket ajánlja a Bizottságnak és a tagállamoknak:
- a) tekintsék az emberi jogok megsértésének, amely társadalmunk egyenlőtlen nemi erőviszonyaiból fakad, és a politikai döntéshozatalban alkalmazzanak olyan megközelítést, amely alkalmas ezen jelenség valamennyi szempontjának áttekintésére, ideértve a megelőzés és a hatékony büntetés módozatait;
 - b) tekintsék a nőkkel szemben elkövetett erőszakot szerkezeti jelenségnek, valamint a nők és a férfiak közötti egyenlőtlenség leküzdésére irányuló erőfeszítések akadályának;
 - c) alkalmazzanak a nőkkel szemben elkövetett erőszak esetében zéró toleranciát;
 - d) hozza létre a kormányzati és nem kormányzati szervezetek közötti együttműködés keretét, a családon belüli erőszak jelenségének leküzdését célzó politikai megközelítés és gyakorlati megoldások kidolgozása érdekében;
 - e) állapítsanak meg összehangolt módszereket, definíciókat és feltételeket az Eurostattal és az alapjogi ügynökséggel, és a közeljövőben létrehozandó Esélyegyenlőségi Intézettel együttműködve, hogy összehasonlítható és összeegyeztethető adatokat gyűjtsenek az egész Európai Unió területén a férfiak által elkövetett, nők elleni erőszakra vonatkozóan, különösen a gyakorisságra vonatkozó átfogó tanulmányok számára;
 - f) nevezzenek ki nemzeti előadókat az információ, illetve a férfiak által elkövetett, nőkkel szembeni erőszakra vonatkozó statisztikák – többek között az erőszakos környezetben felnövő gyermekekre vonatkozó információk – összegyűjtésére, cseréjére és feldolgozására, valamint a legjobb gyakorlat cseréjének ösztönzésére a tagállamok, a csatlakozó országok és a tagjelölt országok között;
 - g) a férfiak által a nőkkel szemben elkövetett erőszakkal kapcsolatos valamennyi tevékenység során érzékeltesék, hogy ezen erőszak miként hat a gyermekekre;
 - h) hozzon létre egységes nyilvántartási rendszert az embertelen bánásmód eseteinek rögzítésére, valamennyi illetékes intézmény (például az igazságszolgáltatási és rendőrségi hatóságok, kórházak és társadalmi szervek) részvételével, biztosítva az adatok közös besorolási módját és javítva felhasználási lehetőségeiket;
 - i) adjon megfelelő utasításokat és képzést a családon belüli erőszak eseteinek nyilvántartása és az adatok osztályozása terén illetékes szakmabeliek számára, annak érdekében, hogy munkájukat a kellő pontossággal végezhessék;
 - j) különítsenek el pénzügyi forrásokat az Európai Unióban a férfiak által a nőkkel szemben alkalmazott erőszak költségeinek vizsgálatára vonatkozóan;

2006. február 2., csütörtök

- k) teremtsen meg a szükséges eszközöket a csatlakozás előtt álló és tagjelölt tagállamokban a nőkkel való bánásmód terén folytatott tevékenységek és elért haladás figyelemmel kísérésére valamennyi társadalmi szektorban, és a nők biztonságát, illetve a velük való bánásmódot tegye csatlakozási előfeltétellé;
- l) dolgozzon ki programokat és végezzen kutatásokat a sajátos kultúrával rendelkező vagy nemzeti kisebbséghez tartozó nőkre vonatkozóan, annak érdekében, hogy leírást lehessen nyerni az e nőkkel szemben megnyilvánuló erőszak sajtóságos formáiról, és megfelelő módszereket lehessen kidolgozni a felszámolásukra;
- m) a határokon átívelő emberkereskedelem szoros nyomon követését;

2. felhívja a tagállamokat, hogy tegyék lehetővé az együttműködés megerősítését és partnerségi rendszerek létrehozását a bűnüldöző szervek, egyéb hatóságok és civil szervezetek között annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a férfiak által a nőkkel szemben elkövetett erőszak leküzdésére irányuló törvények hatékony végrehajtását, és minden szinten tegye érzékennyé a rendőrség állományának tagjait a férfiak által a nőkkel szemben elkövetett erőszakkal kapcsolatos kérdések iránt;

3. sürgeti a tagállamokat, hogy tegyenek megfelelő intézkedéseket a nemzeti jog szerint a férfiak által elkövetett, nőkkel szembeni erőszak vonatkozásában, különösen a következők tekintetében:

- a) ismerjék el bűncselekménynek a házasságon belül elkövetett nemi erőszakot;
- b) ne fogadjanak el semminemű, a kulturális szokásokra történő hivatkozást mint enyhítő körülményt a férfiak által elkövetett, nőkkel szembeni erőszak, a női nemi szerv megcsonkítása, illetve a becsület nevében elkövetett bűncselekmények esetében;
- c) folytasson együttműködést és információcserét a legjobb gyakorlati megoldásokra vonatkozóan, a becsület nevében elkövetett bűncselekmények problémája terén nagyobb tapasztalattal rendelkező országok hatóságaival;
- d) biztosítsák az áldozatok számára az igazságszolgáltatáshoz való jogot és a hatékony végrehajtást, beleértve a kártérítést is;
- e) támogassa büntetőeljárás folytatását a becsület nevében elkövetett erőszakban bűnrészes személyek – például a bűncselekmény elkövetőjének azon családtagjai, akik a bűncselekmény elkövetésére utasították vagy felbujtották – ellen, egyértelművé téve, hogy az efféle magatartás elfogadhatatlan a társadalomban;
- f) vegyék figyelembe, hogy áldozatnak vagy veszélyeztetettnek kell tekinteni azokat a gyermekeket, akik szemtanúi lesznek az édesanyjukkal szemben elkövetett erőszaknak, illetve mérlegeljék, hogy a nemzeti joggal összhangban nem jogosultak-e kártérítésre;
- g) vizsgálják meg az erőszak elkövetőjével közös felügyelet kockázatát, állapítsanak meg hatékony intézkedéseket a gyermekek biztonságos felügyeletének garantálására a különélés és a válás eseteiben;
- h) ne fogadjanak el semminemű, az alkoholos befolyásoltságra történő hivatkozást mint enyhítő körülményt a férfiak által nőkkel szemben elkövetett erőszak esetében;
- i) küzdjenek azon felfogás ellen, amely nem különbözteti meg a prostitúciót más foglalkozásoktól;

4. felhívja a tagállamokat, hogy tegyenek megfelelő intézkedéseket a nőkkel szemben elkövetett erőszaknak áldozatul esett személyek jobb védelmére és támogatására a következők által:

- a) szakképzett védelem jogi, orvosi, társadalmi és pszichológiai szolgáltatás és támogatás, beleértve a rendőri védelmet;
- b) a férfiak által elkövetett, nőkkel szembeni erőszakkal foglalkozó illetékes szervek munkatársai – rendőrtisztviselők, igazságügyi alkalmazottak, egészségügyi alkalmazottak, pedagógusok, illetve ifjúsági és szociális munkások, valamint a büntetés-végrehajtás területén dolgozó személyzet – megfelelő pszichológiai képzésének biztosítása; beszélgetésterápia formájában nyújtott kezelés során különösen fontos, hogy a gyermekpszichológus vagy terapeuta ismeretekkel rendelkezzen a férfiak által nőkkel szemben elkövetett erőszakra annak érdekében, hogy az apa által az anyával és/vagy a gyermekkel szemben elkövetett erőszakot ne kisebbitse vagy bagatellizálja;

2006. február 2., csütörtök

- c) proaktív, megelőző és büntető stratégia elfogadása a nőkkel szemben elkövetett erőszak elkövetőivel szemben a visszaesés csökkentése érdekében, és tanácsadó szolgáltatást nyújtva az erőszakos cselekedetek elkövetői számára, akár saját kezdeményezésükre, akár bírói ítélet alapján; e folyamat során a nők és adott esetben a gyermekek biztonsága érdekében minden esetben megfelelő kockázatfelmérést kell végezni;
- d) az áldozatoknak – nőknek és gyermekeknek egyaránt – nyújtott támogatás jelentőségének felismerése az elkövetőtől való pénzügyi és pszichológiai függetlenné válás segítése érdekében;
- e) adjon meg minden szükséges segítséget (ideértve az ideiglenes szálláshelyet) a nők és gyermekeik számára a különélés vagy válás eseteiben;
- f) a nemi alapú erőszak áldozatául esett nők olyan csoportként való kezelése, amely számára elsődleges hozzáférést kell biztosítani a szociális lakhatásra irányuló projektekhez;
- g) biztonságos menedékhelyek biztosítása, beleértve az elegendő pénzügyi forrást;
- h) olyan minimális anyagi forrást biztosítva az egyéb jövedelemmel nem rendelkező nők számára, amely viszonylagosan biztonságos körülmények között lehetővé teszi számukra a társadalomba történő visszailleszkedésükhöz szükséges eszközök felkutatását, a tanácsadó központokkal való folyamatos együttműködésben;
- i) a nemi alapú erőszak áldozatai számára a foglalkoztatás területén egyedi cselekvési programok kidolgozása a munkaerőpiacon való részvételük elősegítése és gazdasági függetlenségük biztosítás céljából;
- j) „multi-ügynökségek” létrehozása lehetőségének vizsgálata, ahol az áldozat kapcsolatba tud lépni a szükséges hatóságokkal: a rendőrség képviselőjével, az államügyésszel, szociális és egészségügyi szolgálatokkal;
- k) szolgáltatások, illetve ápoló és segítségnyújtó központok felállítását irányozva elő az erőszak áldozatául esett nők gyermekei számára;
- l) szociális és pszichológiai támogatás biztosítása azon gyermekek számára, akik a családon belüli erőszak tanúi;
- m) ingyenes betegségfeltárási orvosi vizsgálatot az erőszakos közönség áldoztai számára;
- n) gondoskodni kell arról, hogy az erőszak valamennyi elkövetője szakszerű segítségben és kezelésben részesüljön;
- o) megfelelő védelmet nyújtva azon bevándorlók – különösen egyedülálló anyák és gyermekeik – számára, akik gyakran nem rendelkeznek megfelelő védekezési eszközökkel, illetve tudással a tagállamokban a családon belüli erőszak elleni védekezésre rendelkezésre álló lehetőségekről;

5. felhívja a tagállamokat, hogy vegyék igénybe a Daphne II programot⁽¹⁾ a tagállamokban a becsület nevében elkövetett bűncselekmények elleni küzdelemben, építsenek és tartsanak fenn menedékhelyeket az erőszakot elszenvedett nők számára általában, és különösen a becsület nevében elkövetett bűncselekmények áldozatai számára, valamint képezzenek ki a becsület nevében elkövetett bűncselekmények áldozataival foglalkozó szakembereket;

6. felhívja az EU-t, hogy foglalkozzon a becsület nevében elkövetett bűncselekmények problémájával, amely határokon átnyúló következményekkel jár, egész Európára kiterjedő problémává vált, és felhívja Frattini bizottsági alelnököt, hogy tegyen eleget azon ígéretének, amely szerint e kérdéstről európai konferenciát szervez;

7. felhívja a tagállamokat, hogy lépjenek fel a férfiak által a nőkkel szemben elkövetett, különösen a családon belüli erőszak körül a társadalomban még mindig létező diszkreció megszüntetése érdekében, és fogadjanak el intézkedéseket a nőkkel szembeni erőszak problémájának kollektív és egyéni tudatosulásának növelésére;

8. kéri a tagállamokat, dolgozzanak ki a közvélemény érzékenységét fokozó és tájékoztató programokat a családon belül elkövetett erőszakról, amely ezenfelül a nők társadalmi helyzetével kapcsolatos társadalmi sztereotípiák elleni küzdelmet is célozza mind az oktatás, mind a média közreműködésével;

⁽¹⁾ HL L 143., 2004.4.30., 1. o.

2006. február 2., csütörtök

9. felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak megfelelő intézkedéseket a női nemi szerv megcsonkításának felszámolására; hangsúlyozza, hogy a női nemi szerv megcsonkításának megelőzését és tilalmát, valamint az elkövetők felelősségére vonását valamennyi vonatkozó európai uniós politikában és programban prioritássá kell tenni; hangsúlyozza, hogy a Közösségben tartózkodó bevándorlóknak tisztában kell lenniük azzal, hogy a női nemi szerv megcsonkítása súlyosan károsítja a nők egészségét és az emberi jogok megsértésének minősül; ennek kapcsán felhívja a Bizottságot egy európai szintű átfogó stratégiai megközelítés kialakítására, a női nemi szerv megcsonkítása gyakorlatának felszámolására az Európai Unióban;
 10. sürgeti, hogy a tagállamok a női nemi szerv megcsonkítását a nőkkel szemben elkövetett erőszakos, illegális gyakorlatként határozzák meg, amely sérti alapvető jogaikat és kimeríti a testi épségük elleni súlyos agresszió tényét; függetlenül attól, hogy hol vagy mely ország területén követik el ezt a tettet európai uniós állampolgár vagy ott letelepedett személy ellen, az illegálisnak tekintendő;
 11. kéri a tagállamokat, hogy vagy hajtsanak végre különleges jogszabályi rendelkezéseket a női nemi szerv megcsonkítása esetében, vagy hozzanak ilyen rendelkezéseket, és indítsanak büntetőeljárást minden személy ellen, aki ilyen természetű csonkításban közreműködik;
 12. kéri, hogy a fiatal nők és lányok nemi szervének megcsonkítását végző orvosokat ne csupán büntetőjogi eljárás alá vonják, hanem vonják vissza működési engedélyüket;
 13. felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy amennyiben a női nemi szerv megcsonkítását kiskorú szenved el, a szülők jogilag felelősségre vonhatók legyenek;
 14. felhívja a tagállamokat, hogy a női nemi szerv megcsonkítását menedékjogi kérelem esetében tekintsék elfogadható érvek a menedékjogot kérő személynek az embertelen bánásmód elleni védelme érdekében;
 15. felkéri a Bizottságot, hogy nyilvánítson egy európai évet a nők elleni erőszak európai évének, ahogy azt a Parlament már ismételten kérte, és terjesszen elő munkaprogramot a probléma átláthatóbbá tétele és a jelenlegi helyzet feltárása érdekében;
 16. kéri a Bizottságot, hogy az „Alapjogok és Igazságszolgáltatás” általános program önálló részeként dolgozzon ki „Harc az erőszak ellen” programot a 2007 és 2013 közötti időszakra;
 17. úgy ítéli meg, hogy rendkívül fontos, hogy a nők által a bűnüldöző szerveknél bejelentett kegyetlen vagy embertelen bánásmódról megbízható statisztikák készüljenek;
 18. sajnálja, hogy mivel a fent említett bejelentésnek rendszerint nem marad nyoma, ha a bűnüldöző szervek nem fogatosítanak intézkedéseket, a statisztikák hiteltelenek és megbízhatatlanok lesznek;
 19. felhívja ezért a tagállamokat annak biztosítására, hogy feljegyzés készüljön a nők által kegyetlen vagy embertelen bánásmódról tett minden bejelentésről, valamint arról is, hogy a bűnüldöző szervek az esetek hány százalékában fogatosítottak intézkedéseket és ezek milyen típusú intézkedések voltak;
 20. emlékeztet arra, hogy a bizonyítás terhe gyakran a már amúgy is előnytelen helyzetben lévő nőket terheli;
 21. felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre olyan mechanizmust, amelynek alapján lehetővé válik azon tagállamok azonosítása, amelyekben a nőkkel szembeni erőszak tekintetében a többihez viszonyítva rosszabbnak tűnik a helyzet;
 22. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok és a tagjelölt országok kormányainak és parlamentjeinek, egészségügyi szakmai testületeinek és fogyasztói szervezeteinek.
-